

на югъ отъ Балкана. Тѣ афльориратъ въ равнищата и въ плоскитѣ възвишености на Видинска, Бѣлоградчишка, Фердинандска, Врачанска, Раховска, Бѣлослатинска и Плѣвенска околии, а въ Никополска тѣ се виждатъ на твърде ограничени мѣста. Въ цѣлото почти пространство отъ Тимокъ до Витъ, сарматскитѣ пластове лежатъ върху разни геологически системи, отъ най-старитѣ до най-новитѣ. Въ Кулско тѣ припокриватъ долно-кредни пѣсъчници и сръдно миоценски морски пластове, а въ Бѣлоградчишко тѣ почиватъ върху палеозойски аргилошисти, върху червени долно-триасови пѣсъчници и младо-юрски образувания. Въ Фердинандска околия, освенъ върху червени пѣсъчници, се виждатъ още върху малмски варовици, върху неокомски мергели, баремски пѣсъчници горно-кредни варовици. Въ Врачанско подъ тѣхъ излизатъ долно и горно-кредни, както и миоценски образувания, а въ Бѣлослатинска и Плѣвенска околии тѣ покриватъ преимуществено горно-кредни и виндобонски пластове. Напротивъ, сарматскитѣ образувания сж припокрити къмъ Дунава отчасти съ младо-терциерни, конгерийски или понтийски пластове, както и отъ съвременни, но по-голѣмата имъ частъ остава скрита подъ дилувиални или льосови образувания.

Източно отъ рѣката Осъмъ сарматскитѣ катъ нийде не е констатиранъ въ крайдунавското равнище, дори до границата при Силистра. Обаче на югъ и особено на юго-изтокъ отъ последния градъ той се открива въ Силистренска, Куртбунарска, Добричка, Балчишка и Варненска околии, дето лежи върху долно-кредни и сръдно-миоценски образувания.

На югъ отъ Балканската верига сарматскитѣ наслаги се откриватъ край Черно море, само въ околноститѣ на Месемерия и на Анхиало.

Цѣлокупната дебелина на сарматскитѣ пластове не е навсѣкжде еднаква; незначителна въ нѣкои южни части къмъ Балканскитѣ предгория, дебелината на този теренъ става къмъ северъ доста чувствителна, като напр. на западъ отъ Видинъ, въ Кулско и особено къмъ българска Добруджа и Черно море къмъ Балчикъ, дето тя надминава стотина метра.

Преобладаещитѣ скали въ Сарматскитѣ пластове, въ